

Ledermødeindledninger

Du sidder her med fem ledermødeindledninger, der tager udgangspunkt i FDFs ambition om at give børn og unge et ståsted at møde verden fra.

Ledermødeindledninger sætter både nogle flere ord på de enkelte dele af ambitionen og sætter samtidig ambitionen i sammenhæng med kristendommen og forkyndelsen.

Indledningerne er korte og består af et forslag til en sang, en tekst til oplæsning samt en bøn.

Der er ikke forberedt spørgsmål eller anden aktivitet til hver ledermødeindledning. Hvis man ønsker yderligere debat til ledermødet omkring de enkelte ledermødeindledninger, kan man naturligvis selv forberede en række spørgsmål, som ledersnakken kan tage udgangspunkt i.

God fornøjelse

FDF GIVER BØRN OG
UNGE ET STÅSTED AT
MØDE VERDEN FRA

FDF akaber
ansvarlige, demokratiske
og deltagende medborgere,
der mødger sig i den verden,
vi lever i. FDF akaber plads til tro
og samtale om de store spørgsmål i livet, på et
tolketranskribert grundlag. FDF er et forum, hvor børn og unge mødes, oplever og vokser i
mødet med ledere, der har noget på hjerte. I FDF bliver verden større, når vi møder hin
og deltager i aktiviteter sammen. FDF akaber ansvarlige, demokratiske
og deltagende medborgere, der mødger sig i den verden, vi lever i. FDF akaber plads til
tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et tolketranskribert grundlag. FDF er et forum,
hvor børn og unge mødes, oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte.
I FDF bliver verden større, når vi møder hin og deltager i aktiviteter sammen. FDF akaber
ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der mødger sig i den verden,
vi lever i. FDF akaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et
tolketranskribert grundlag. FDF er et forum, hvor børn og unge mødes, oplever og vokser
i mødet med ledere, der har noget på hjerte. I FDF bliver verden større, når vi
møder hin og deltager i aktiviteter sammen. FDF akaber ansvarlige, demokratiske
og deltagende medborgere, der mødger sig i den verden, vi lever i. FDF akaber plads
til tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et tolketranskribert grundlag. FDF er
et forum, hvor børn og unge mødes, oplever og vokser i mødet med ledere, der har
noget på hjerte. I FDF bliver verden større, når vi møder hin og deltager i aktiviteter
sammen. FDF akaber ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der mødger sig
i den verden, vi lever i. FDF akaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i
livet, på et tolketranskribert grundlag. FDF er et forum, hvor børn og unge mødes,
oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte. I FDF bliver verden
større, når vi møder hin og deltager i aktiviteter sammen. FDF akaber ansvarlige,
demokratiske og deltagende medborgere, der mødger sig i den verden, vi lever i.

Ståsted

FDF giver børn og unge et ståsted at møde verden fra.

Sang

Her fik vi lov at være.

Tekst til oplæsning

"Giv mig et fast punkt, og jeg skal dreje verden". Sådan sagde den græske videnskabsmand og filosof Archimedes for godt 2200 år siden. Det fortæller os, at for at kunne bidrage til verden har vi brug for fast grund under fødderne. Hvis ikke vi har fodfæste og er i balance, så kan vi ikke selv hjælpe til med

at dreje verden, men så er det verden, der drejer med én. Lidt nyere, men med samme betydning, har den danske professor Svend Brinkmann sidste år formuleret, at vi har brug for rødder i stedet for fødder, og at det er et problem, at nutidens mennesker for at følge med i et stadig højere tempo har svært ved at etablere forpligtende relationer til andre.

I en verden med uendelige muligheder og konstante til- og fravalg ønsker vi i FDF at være med til at give de børn og unge, vi møder, et ståsted i livet. Et ståsted, hvorfra de kan møde verden og et ståsted, hvor der er balance og plads til at danne rødder, og hvorfra de kan være med til at dreje både deres egen og den fælles verden. Men hvorfor er netop et fast ståsted - frem for en bevægelse - en ambition for FDF? Hvorfor vil vi ikke udvikle børn og unge? Hvorfor vil vi ikke skabe innovative børn og unge? Hvorfor vil vi ikke skabe omstillingsvillige og forandringsparate børn og unge, som resten af samfundet efterspørger?

Der er brug for et modsprog til den fremherskende kultur i samfundet. Et modsprog, hvor vi helt bevidst ikke efterspørger omstillingsvillige, dynamiske og forandringsparate børn og unge, der så hurtigt som muligt skal vokse sig store og bidrage til samfundsøkonomien. Vi har brug for lidt mindre fokus på den konstante udvikling og lidt mere fokus på at skabe ballast og være forankret i det, vi gør. Det handler om, at vi skal lære, hvad det vil sige at være menneske. Vi skal blive kloge på livet og være med til at vise børn og unge, hvad det vil sige at være til i dag. Du skal ikke nødvendigvis blive til noget bestemt af at være FDF'er, men du skal blive til dig selv. Du skal finde dit ståsted og føle dig godt tilpas på det sted.

Og der er masser af udvikling i at finde sit ståsted. Vores ståsted er jo ikke ét sted hele livet. Der er ikke tale om ståstedet, der så er uforanderligt resten af ens dage. Vores ståsted ændrer sig gennem hele livet, men forhåbentlig føler vi os godt forankret hele tiden, og at der er plads til mig, som den jeg er. Der er plads til mig som det menneske, jeg er blevet. Mere end nogensinde før har børn og unge brug for voksne, der fortæller dem, at der er plads til dem, som de er, og at det er godt nok at være barn eller ung, uden at man hele tiden skal stræbe efter at være noget andet.

Vores ståsted i FDF er uløseligt forbundet med kristendommen. Men hvad er kristendommen egentlig? Ja, på den ene side kan man jo komme med en længere religionshistorisk forklaring om, hvad kristendommen er, men det er nok ikke den forklaring, der er relevant i FDF. Lidt kortere kan det fortælles ved at sige, at kristendommen handler om tro, håb og kærlighed. Troen på Gud, håbet som Kristus gav og kærligheden, der binder verden sammen. Endnu kortere end tro, håb og kærlighed kan det også siges, at kristendommen er fortællingen om, hvad det vil sige at være menneske. Måske tænker du, at kristendommen handler om Gud, og hvad Jesus udrettede. Det er selvfølgelig rigtigt, men betydningen af det, som vi hører om i kristendommen er, at vi gennem fortællingerne lærer, hvad det vil sige at være menneske. Det er jo ikke så brugbart blot at lære noget om, hvad det vil sige at være Gud, for det er ingen af os forundt at være Gud. Derimod er vi alle mennesker, og har brug for at blive klogere på, hvad det betyder. Og det kan vi blive i fortællingerne om Jesus Kristus. Når Jesus fortæller, at det vigtigste bud er at elske sin næste, bliver vi klogere, for så har vi fået udstukket en retning for, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Når vi hører, at Jesus stod op af graven påskemorgen, bliver vi klogere, for så får vi troen og hå-

bet på, at alting ikke ender med, at døden får det sidste ord. Og når vi hører, som vi gør, når der er barsedåb i kirken, at Jesus kaldte de små børn til sig og sagde "Lad børnene være. I må ikke forhindre dem i at komme hen til mig, for Guds rige er til for sådan nogen som dem", hvorefter han lagde sine hænder på børnene og velsignede dem og gik videre (Mathæusevangeliet, kapitel 19 vers 14 - 15 i Den Nye Aftale), så lærer vi, at det er med barnets sind, at vi kan have øjnene åbne for livet og alle dets muligheder.

I FDF vil vi give børn og unge et ståsted at møde verden fra. Det ståsted er funderet i kristendommen og er med til at lære børn og unge, hvad det vil sige at være menneske.

Bøn

Kære Gud

Tak for, at du har vist os, hvad det vil sige at være et menneske, og tak for, at du er med os i vores forsøg på at være det.

Vær med os, når vi synes det hele går lidt for stærkt, og vi mister fodfæste,

og vær med os i arbejdet med at give andre mulighed for at finde deres ståsted.

Hør os, når vi sammen beder

Fadervor...

Relationer

I MØDET MED LEDERE, DER HAR NOGET PÅ HJERTE

FDF ER ET FRIRUM, HVOR BØRN OG UNGE GLÆDES, OPLEVER OG VOKSER

Relationer

FDF er et frirum, hvor børn og unge glædes, oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte.

Sang

Tusinde slægter har sluttet en ring.

Tekst til oplæsning

Hjertet er "et organ hos visse større, flercellede dyr, der udgør en særlig muskuløs del af blodkarsystemet, gennem hvilket det pumper blodet rundt". Sådan står der i hvertfald, hvis man slår hjerte op i et leksikon, og det fortsætter med en masse

teknik. Men hjertet er mere end teknik, meget mere. Hjertet er det, der kan blive så fuldt af noget, at vi slet ikke kan holde det tilbage og bare må dele det. Hvis noget er hjerteblod, så er det ikke blot én ting blandt flere, men noget helt særligt. For mange er FDF hjerteblod, og det skal deles i mødet med børn og unge. FDF er i virkeligheden ganske ukompliceret, og når man ser bort fra aktiviteter, planlægning og ideer, så handler det i bund og grund om, at ledere med noget på hjerte ønsker at dele deres hjerteblod med børn og unge. Ledere i FDF, der vil børn og unge, er med til at sikre, at FDF er et frirum. Et frirum fri for skråsikre forventninger og med plads til at være sig selv - helt enkelt at være til. Det skal være et frirum fri for mobning, men fyldt med venner; fri for test, læreplaner og karakterer, men fyldt med læring og karakterdannelse.

Ledere med noget på hjerte er altså afgørende for at skabe det frirum, hvor relationerne mellem børn, unge og voksne kan komme til live. Og relationer er helt afgørende for at leve og for at hænge sammen som menneske. Vi er som mennesker skabt til relationer. Det får vi fortalt helt fra starten af Biblen, hvor der i begyndelsen står, at det ikke var godt for Adam at være alene. "Gud tænkte ved sig selv: "Det er ikke godt, at mennesket er alene. Jeg vil skabe en, der kan stå ved hans side". Gud tog derfor noget jord og formede alle vilde dyr og fuglene og bragte dem hen til mennesket, for at han skulle give dem navn. Sådan fik alle dyr og fugle navn og kom til at hedde præcist det, som mennesket kaldte dem. Men ingen af dem passede til mennesket" (Fra Begyndelsen, Første Mosebog på nudansk, kapitel 2 vers 18 - 20). Det handler ikke kun om fysik, og at der skal være to, før der kan blive flere - det kunne Gud nok godt have fikset på en anden måde, hvis det var afgørende. Men det handler om, at vi kun lever i relationen til et andet menneske. Der har i snart mange år været en tendens til, at det

handler om at finde sig selv. Det er selvfølgelig ikke forkert at skulle finde sig selv, for alternativet - at være væk fra sig selv - er hverken brugbart eller ønskeligt. Men det er heller ikke ønskeligt, hvis vi bruger al vores energi på at finde os selv. Hvis vi tror på, at det er som individ og alene, at jeg kan være en del af verden. Mennesket er ikke et individ, men et menneske-i-relation-til-verden. Jeg er først til, når jeg er til for andre.

I FDF skaber vi den sammenhæng mellem mennesker ved hele tiden at huske på, at relationer er afgørende for at skabe et frirum for børn og unge. Relationer, hvor børnene og de unge mærker, at vi som ledere ikke er der, fordi nogen har sagt, at vi skal, fordi vi kan tjene penge på det eller fordi vi lige mangler det sidste på CV'et, før det er helt perfekt. Vi er voksne i FDF, fordi vi vil børnene, de unge og relationer, der giver liv. Men der findes ingen genveje til ægte relationer. Relationer kan ikke undgå at være tidskrævende. Relationer skal opbygges, og det tager tid. Relationerne er med til at lære os at være mennesker. Det betyder, at vi mennesker alt andet lige trives bedst, når vi indgår i relationer. Vi har brug for andre, der elsker os, holder af os, ser os og forventer noget af os. Jeg kan ikke være mit „jeg“, hvis ikke der er et „du“.

Gud selv er også relationer. Noget af det mere komplicerede i kristendommen er Treenigheden. Altså det, at Gud er én, men tre. Gud er både Fader, Søn og Helligånd, og selvom det lyder som tre, så er det kun én Gud. Men noget af det, som vi kan få ud af at tale om Treenigheden er forståelsen af, at relationer er så afgørende for livet, at selv Gud kun kan være Gud i en relation. De enkelte dele af Treenigheden er ikke noget i sig selv, men kun i relation til hinanden. Gud er også relationer. Ingen af de tre dele, kan være Gud uden de to andre, og jeg kan ikke være mig uden dig.

Bøn

Kære Gud

Tak for, at vi har mulighed for at være med til at være noget for nogen.

*Tak for, at vi ikke er skabt alene, men altid skabt til at være flere
Lad os få mulighed for at vise andre, at de også er skabt til at være flere*

og lad os være med til at gøre en forskel for børn og unge.

Hør os, når vi sammen beder

Fadervor...

Tro

FDF SKABER PLADS TIL TRO OG SAMTALE
PÅ ET FOLKEKIRKELIGT GRUNDLAG
OM DE STORE SPØRGSMÅL I LIVET.

Tro

FDF skaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et folkekirkeligt grundlag.

Sang

Troen er ikke en klippe.

Tekst til oplæsning

"Troen er aldrig artikler, trykt i en indbunden bog". Sådan lyder det, når vi synger med på "Troen er ikke en klippe", der sætter ord på, hvad tro kan være. Ikke hvad kristendommen eller et kristent menneskesyn er, men hvad tro er. Og der er

brug for, at vi fortsat i FDF sætter fokus på, hvad tro er. Danskerne er et troende folk. Undersøgelser viser, at tre ud af fire danskere betegner sig selv som troende, og selvom man selvfølgelig altid kan sætte spørgsmålstegn ved, hvordan man kan måle sådan et spørgsmål, så fortæller det alligevel noget om, at troen fylder for rigtig mange af os. Men rigtig mange har svært ved lige at sætte ord på, hvad man tror på. Det er som om, vi ikke lige går rundt og har et svar parat, hvis vi bliver spurgt, hvad vi egentlig tror på. Men hvis vi møder nogen, for hvem det er mere naturligt at snakke om troen, så sker der ofte det, at troen bliver talt frem i samtalen med den anden. Troen kommer til orde i dialog med en anden. Når den anden fortæller, hvad han eller hun tror på, så hjælper det vores egen fortælling om tro lidt på vej. "Jeg har det lidt på samme måde..." eller "nå, tror du det? Jeg tror noget helt andet...". Troen er personlig og kan ikke sættes på formel eller være udenadslære, men den skal hele tiden sættes i spil i samtalen med andre.

Men betyder det så, at alt er lige godt, når det handler om tro? Både ja og nej. For ja, der er ikke noget tro-politi, der kan komme og sige, at det du tror, det er forkert. Troen kan i sin natur ikke bevises, for så er det jo ikke længere tro, men viden. Men nej, alt er ikke lige godt, når vi står på et folkekirkeligt grundlag. Så er der noget, der er mere rigtigt end andet. Så er der en retning og pejlemærke for vores tro. Så handler det ikke om troen på hvad som helst, men den tro, der lever og gror i kirken.

FDF er en del af folkekirken, og kan være med til at pege på, hvordan vi i folkekirken kan tale om tro. For kirken er udfordret på at rumme folks tro og på at møde folk, der siger de tror, men ikke lige præcis på samme måde som det lyder i kirken, når Trosbekendelsen siges. Og hvad skal kirken så gøre det

ved det? Skal den læne sig tilbage og sige, at det er lige meget, hvad folk tror - langt størstedelen er jo stadig medlemmer? Eller skal den lave en stor tros-kampagne, hvori der fortælles, at folk tror forkert? Nej, kirken skal, ligesom vi skal i FDF, turde bevæge sig ud på usikker grund og skabe rum til en samtale om troen. En samtale, hvor vi ikke nødvendigvis kender svaret på forhånd, men hvor vi kan blive klogere på os selv og hinanden undervejs. Ja, hvor vi kan blive lidt klogere på livet, og hvad det vil sige at være menneske. Men en sådan samtale - igen hvad enten den foregår i den lokale sognekirke eller i FDF - kræver, at vi kan finde ud af at lytte. Man bliver sjældent klogere ved at høre sig selv tale, men man kan faktisk ofte blive klogere ved at lytte til andre. Vi skal som kirke turde at gå ud og lytte til folks tro. Ikke fordi kirken skal lave en markedsundersøgelse, hvor vi får at vide, hvad folk gerne vil have. Men fordi det i høj grad er kirke, når vi mødes og lytter til hinanden. Når vi i FDF skaber rummet til at tale sammen om tro og lytte til hinanden - og hvad vi tænker, så er vi kirke. Så har vi skabt et møde mellem Gud og barnet, mellem Gud og den voksne. Gud er tilstede i relationen med den anden, og vi møder Gud, når vi møder og lytter til den anden, der er skabt i Guds billede

I Biblen fortælles der naturligvis også om tro. Ét af stederne er i et af Paulus' breve, nemlig det til hebræerne. Heri lyder det, at "Tro er fast tillid til det der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses" (Hebræerbrevet, kapitel 11 vers 1). Det er et forsøg på at fortælle, hvad tro er. Troen er en overbevisning om, at det vi håber på vil blive til virkelighed, og samtidig en tro på, at selv det, vi ikke kan se, virkelig eksisterer. Ikke, at der er nogen automatik i det, således vi kan sige, at hvis man bare tror nok, så skal det nok ske. Sådan hænger tingene ikke sammen, og nogle gange oplever vi, at uanset hvor meget vi håber og tror, så bliver tingene alligevel ikke som ønsket. Sådan er livet, og

det kan udfordre vores tro. Men hvis vi har et sted, hvor der er plads til at sætte troen i spil, og hvor det er i orden at sætte ord på de store spørgsmål i livet også uden at kende svarene, så kan det hjælpe os til at forstå vores tro, liv og tanker lidt bedre. I FDF handler det om at turde sætte troen i spil og finde rum til samtale om det, der kan være svært at forstå, men som kan få betydning og give retning i livet. Børn og unge tumler med livets store spørgsmål, og de efterspørger ører og voksne, der tør give lidt af sig selv, og som de kan spille bold op ad.

Bøn

Kære Gud

Tak for, at du er med os i troen, hvad enten vi har ord for den eller ej,

og tak for, at du altid tror på os.

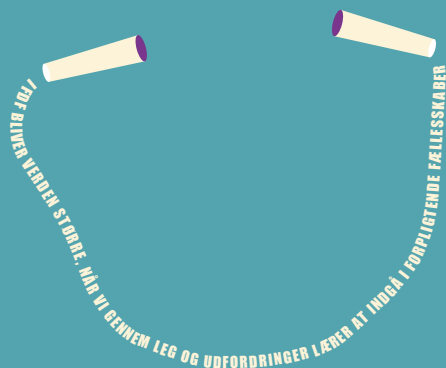
Lær os at lytte og åbne vores ører for andre,

og lad os være med til at sprede troen når vi lytter.

Hør os, når vi sammen beder

Fadervor...

Leg

Leg

I FDF bliver verden større, når vi gennem leg og udfordringer lærer at indgå i forpligtende fællesskaber.

Sang

Livstræets krone.

Tekst til oplæsning

Børn og unge er med til at åbne vores øjne for, at verden bliver større, når vi i leg og udfordringer lærer at indgå i forpligtende fællesskaber. Leg er et frirum til bare at være, men den udvikler også fantasi og evnen til kreativ udfoldelse i fællesskab

med andre. Nogen vil mene, at legen ikke er nødvendig for at overleve, men livet ville ikke være det samme uden leg. Legen giver mulighed for, at vi voksne bliver som børn igen. Voksne kan sagtens være med til at lege, men vi må dog hele tiden indordne os legen, og lade legen blive styret af dem, der deltager i legen - både børn, unge og voksne.

Legen er en hyldest til livet. Det er en livsytring. Den danske teolog K.E. Løgstrup talte tilbage i 1960'erne om suveræne livsytringer. Kærlighed, barmhjertighed og tillid er blandt de suveræne livsytringer, som sker spontant og uden bagtanker. Det er øjeblikkets gerninger, der sker her og nu. De suveræne livsytringer får os til at gøre noget, men uden vi er tvunget til det. De fortæller os ikke, hvad vi præcist skal gøre, for det skal vi selv finde ud af fra gang til gang, og vi skal gøre det uden selviske bagtanker. De suveræne livsytringer kommer til os, uden vi har bedt om dem eller har gjort os fortjent til dem. Det er vores ansvar at gribe dem og gøre dem levende. Suveræne livsytringer kan ikke sættes på formel, beskrives eller måles, men er noget i sig selv. Noget, der er med til at gøre verden større og som er med til at danne os som mennesker.

Løgstrup talte ikke om legen som en suveræn livsytring. Men legen har mange ting til fælles med de øvrige suveræne livsytringer. Vi kan f.eks. ikke styre legen direkte eller gøre den til et værktøj. Lige så lidt som vi kan styre kærlighed, barmhjertighed og tillid, kan vi styre legen. Vi kan forsøge at lave gode rammer for leg, sætte den i programmet, gå forrest og være aktiv, men i sidste ende, er det legen selv, der må være så sjov, at den griber os og fører os med ind i legen. Vi kan heller ikke sætte præcise mål op for legen. Måske er afslutningen på legen, at det ene hold får 10 point, men det betyder jo ikke, at pointene er det eneste mål med legen. Tværtimod kan det

sagtens tænkes, at pointene i bund og grund er ligegyldige, for det var noget andet, legen førte til. Det fællesskab legen skabte var ikke afhængig af pointene, men var afhængig af, at vi lod os gribe af legen og satte os selv i spil.

Legen er også med til at vise os, at det er okay ikke at gøre alting perfekt fra starten. Når børn leger kan man afprøve tingene, og hvis ikke det dur, så kan man jo altid sige "det er bare noget, vi leger". Når det er sagt, så kan vi jo starte legen forfra og prøve igen, for at lege er også at fejle. I legen oplever vi, at tingene ikke altid lykkes som forventet, men det gør ikke så meget. I en tid, hvor der er meget fokus på, at alting er muligt, at du er din egen lykkes smed og ikke mindst, at du er ansvarlig for egen læring og eget liv, så kan frygten for at fejle blive så stor, at man mister modet til at prøve. Og hvis frygten for at fejle er udgangspunktet i stedet for at vide sig elsket, så tør man ikke gøre forsøget - ej heller forsøget på at lege og bygge relationer gennem legen.

"Vinden blæser som den vil. Du hører den suse, men du ved ikke hvor den kommer fra, og hvor den er på vej hen. Sådan er det også med dem der er blevet til gennem Helligånden". Sådan lyder det i Johannesevangeliet, kapitel 3 vers 8. Guds ånd blæser over os, og vi ved ikke, hvordan det præcist kommer til udtryk. Vi lever livet, mærker det og mærkes af det. Men vi ved aldrig, hvordan tingene præcist udvikler sig, og vi kan ikke styre alt. Der er noget ustyrligt over livet. På samme måde ved vi aldrig helt, hvor vinden kommer fra og hvor kraftigt lige præcis næste vindpust er. Men i teksten fra Biblen forsikres vi om, at Gud er med i vindpustene, Gud er med i livet, også når det udvikler sig på måder, som vi måske ikke havde forudset. En god leg kan sammenlignes med livet og det uforudsete. Selvom vi tror, at legen nu skal udvikle sig

på den og den måde, så overraskes vi ofte, og legen udvikler sig helt anderledes end forventet. Nogle gange til det bedre, og andre gange det modsatte. Men vinden blæser som den vil, livet udvikler sig som det vil, og legen udvikler sig som den vil. Vi mærker legen, men ved ikke helt, hvor det kom fra, og hvad det udvikler sig til. Vi mærker livet, men ved heller ikke helt, hvor det kom fra og hvad det udvikler sig til. Vi må stole på, at Gud er med os, og selvom det ikke betyder, at Gud altid holder hånden over os og skærmer os mod dårlige ting, så skal vi stole på, at Gud holder hånden under os og griber os den dag, hvor vi måske oplever, at det hele ramler og vi falder.

Bøn

Kære Gud

Tak for, at du har skabt livet og legen.

Tak for, at du lader håbet vokse frem af alle sprækker.

Lær os at holde fast i legen og i troen på, at alle har brug for at lege,

og lær os at gøre verden større i legen.

Lær os at lytte til livet når det lever gennem legen,

og lad os mærke, at du er med os også de dage, hvor livet ikke føles som en leg.

Hør os, når vi sammen beder

Fadervor...

Samfundsendagement

FDF SKABER
ANSVARLIGE,
DEMOKRATISKE
OG DELTAGENDE
MEDBORGERE,
DER ENGAGERER SIG
I DEN VERDEN,
VI LEVER I

Samfundsendagement

FDF skaber ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der engagerer sig i den verden, vi lever i.

Sang

Menneske din egen magt.

Tekst til oplæsning

Det handler om at tage ansvar. Ansvar for den verden, som vi er en del af. Ansvar for det samfund, som vi gerne vil udvikle. FDF er ligesom andet foreningsarbejde samfundsendagende, og gør en forskel for det enkelte menneske både

lokalt, nationalt og globalt. Vi synes det er vigtigt, at børn og unge lærer at tage ansvar for en bedre verden og at de oplever, at de hver især konkret kan være med til at gøre en forskel.

FDF og kristendommen har naturligvis mange ting til fælles. Én af tingene er, at hverken FDF eller kristendommen rigtig kan fungere i sin egen lille lukkede verden. FDF er en del af den verden, vi lever i. Lige så vel som kristendommen kun kan udfoldes, når næstekærlighedsbuddet tages alvorligt og sættes i spil i hverdagen. Når vi hører, at vi skal elske vores næste, som vi elsker os selv, så har det faktisk en betydning i dagligdagen. Biblen har en nogle meget konkrete beskrivelser af, hvad det bl.a. betyder at tage næstekærlighedsbuddet alvorligt. Jesus var i synagogen i Nazaret, og han læste op fra et af profetierne i Det gamle Testamente. Deri stod der "Han har sendt mig til de fattige med gode nyheder. Fanger skal sættes fri, og blinde skal se. Jeg er kommet for at befri de undertrykte, Guds tid er kommet", og Jesus sluttede sin oplæsning med at sige, at "I dag er den profeti I lige har hørt, blevet opfyldt" (Lukas kapitel 4, vers 18 - 21 i Den Nye Aftale). Jesus er altså kommet til jorden med gode nyheder til de fattige og for at befri dem, der føler sig fængslet. Han er kommet med friheden og med håbet om, at verden kan se anderledes ud.

Også i Matthæusevangeliet hører vi noget om næstekærlighedsbuddet i praksis, og hvad det vil sige at være engageret i verden. Jesus sagde "For I gav mig mad da jeg var sulten, I gav mig vand da jeg var tørstig, og I lukkede mig ind da jeg var fremmed. I gav mig tøj på da jeg var nøgen, I tog jer af mig da jeg var syg, og I besøgte mig da jeg sad i fængsel. De der skal ind i Guds rige vil svare: Hvornår har vi givet dig mad eller vand når du var sulten eller tørstig, Herre? Hvornår har vi lukket dig ind da du kom som en fremmed, og hvornår

har vi givet dig tøj på? Hvornår har vi besøgt dig mens du var syg eller i fængsel? Og så vil jeg sige: Det I har gjort for den mindste af mine brødre, det har I også gjort for mig" (Matthæusevangeliet, kapitel 25 vers 35 - 41 i Den Nye Aftale). Teksten fortsætter med, at Jesus fortæller, at dem der ikke har gjort noget for deres næste vil blive sendt til den evige straf, mens dem der har gjort noget bliver sendt til det evige liv. Det er jo noget af en fordømmelse af ikke at gøre noget, og selvom man kan diskutere, hvad der mon skal forstås ved den evige straf, så kan det ikke diskuteres, at kristendommen kræver handling og engagement. Vi kan ikke være kristne i verden uden at ville gøre en forskel for vores næste. Vi kan ikke leve uden at engagere os og uden at sætte handling bag ordene. "Livets Gud har dine hænder, derfor er det dig han sender, når din næste lider nød" synger vi i salmen Menneske din egen magt, og det er netop det, det handler om. Der kommer ikke en Gud og griber ind som en tryllekunstner fra himlen, men der er brug for, at vi hver især tager fat og engagerer os i den verden, som vi er en del af både lokalt, nationalt og globalt.

Hvis vi siger nej til at tage fat i den verden, vi er en del af, nej til, at vores tro også må få en praktisk betydning, så siger vi samtidig nej til håbet. Så dræber vi håbet, som troen på Gud kan tænde i os. Så risikerer vi at dræbe håbet om, at verden kan se anderledes ud, og at der kan være gode nyheder for de fattige, frisættelse af dem, der føler sig fanget og undertrykte. Vi dræber håbet, så vi glemmer, at vi kan gøre en forskel for vores næste ved at dele det vi har, hvad enten det drejer sig om helt konkrete ting eller om mere overførte betydninger, hvor det handler om at dele lidt ud af os selv til glæde for andre. Og hvis først håbet om en anden verden er væk, så er det svært at forestille sig, hvorfor man skulle blive engageret i verden. Så er der jo ikke rigtig nogen grund til at gøre en forskel. Men som

leder i FDF kan vi gøre en forskel, og vi kan være med til at fortælle børn og unge om, hvordan også de kan gøre en forskel i verden ved at engagere sig og blive en del af den verden og fremtid, som vi tror og håber på.

Bøn

Kære Gud

Tak for, at vi er sat i verden for at gøre en forskel.

Tak for, at du med Jesus har vist os, hvad det vil sige at elske vores næste.

Lad os få styrke til også at handle, som vi ønsker, og lad os mærke, at du er med i det vi gør både i det store og det små.

Hør os, når vi sammen beder

Fadervor...

FDF skaber
ansvarlige, demokratiske
og deltagende medborgere,
der engagerer sig i den verden,
vi lever i. FDF skaber plads til tro

og samtale om de store spørgsmål i livet, på et

folkekirkeligt grundlag. FDF er et frirum, hvor børn og unge glædes, oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte. I FDF bliver verden større, når vi gennem leg og udfordringer lærer at indgå i forpligtende fællesskaber. FDF skaber ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der engagerer sig i den verden, vi lever i. FDF skaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et folkekirkeligt grundlag. FDF er et frirum, hvor børn og unge glædes, oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte.

I FDF bliver verden større, når vi gennem leg og udfordringer lærer at indgå i forpligtende fællesskaber. **FDF GIVER BØRN OG UNGE ET STÅSTED AT MØDE VERDEN FRA.** FDF ska-

ber ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der engagerer sig i den verden, vi lever i. FDF skaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et

folkekirkeligt grundlag. FDF er et frirum, hvor børn og unge glædes, oplever og vokser

i mødet med ledere, der har noget på hjerte. I FDF bliver verden større, når vi

gennem leg og udfordringer lærer at indgå i forpligtende fællesskaber. FDF skaber

ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der engagerer sig i den

verden, vi lever i. FDF skaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i

livet, på et folkekirkeligt grundlag. FDF er et frirum, hvor børn og unge glædes,

oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte. I FDF bliver verden

større, når vi gennem leg og udfordringer lærer at indgå i forpligtende fællesskaber.

FDF skaber ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der engagerer sig i

den verden, vi lever i. FDF skaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i

livet, på et folkekirkeligt grundlag. FDF er et frirum, hvor børn og unge glædes,

oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte. I FDF

bliver verden større, når vi gennem leg og udfordringer lærer

at indgå i forpligtende

fællesskaber.